

man ikke altid et saadant til ham, og naar det er en Mand, som har vist sig særlig kvalificeret til at blive dragen ind i Centraladministrationen, skylder man ham dog at give ham et Embede, der ikke alene med Hensyn til Indtægt, men ogsaa med Hensyn til Beliggenhed o. s. v. virkelig er godt og ikke staaer langt tilbage for, hvad han tidligere har haft. Hvis det f. Eks. er en sjællandsk Skovrider, man tager her ind til København, og han saa efter et vist Antal Aar, naar hans Funktionstid er udløben, skal ud igen, saa kan det maaske vare mange Aar, inden et sjællandsk Skovriderembede bliver ledigt til ham. Det kan volde Vanskelighed i en Etat, der har saa faa Embeder. For det første kan det ske, at Tiden overskrides — den Ulykke er endda ikke saa stor —, men han kan ogsaa komme over til et Embede i Jylland f. Eks., maaske et Embede, som med Hensyn til Behagelighed og ogsaa med Hensyn til hele Driftens Karakter er af en ganske anden Art end det, han tidligere har haft. Saaledes er der visse jyske Distrikter, hvor man væsentligst beskæftiger sig med Plantning, hvorimod man har Skovbrug af væsentlig anden Natur paa Sjælland og ogsaa i visse jyske Distrikter. Her tror jeg altsaa, der vil komme Vanskeligheder; men det er jo noget, der vedrører Fremtiden. Jeg peger blot paa den Vanskelighed, der er forbunden med, at to Skovridere skulle antages paa Tid herinde ved Centraladministrationen.

Men det, som for mig er Hovedsagen, er, at jeg tror ikke, man vil opnaa det, man tilstræber, nemlig at have en faglig Mand i Spidsen for det hele, en Mand, som virkelig staaer i Spidsen for Skovbrugets Drift. Jeg frygter, han bliver en Kontormand i langt højere Grad, end Overførsterne tidligere have været. Det er den største Indvending, jeg har mod den foreslaaede Ordning.

Laust Jensen: Siden jeg havde Ordet, er der faldet enkelte Udtalelser, som give mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), som jeg for Resten ikke har den Fornøjelse at se her i Dag, bestred Rigtigheden af min Paastand om, at Skovene i klimatisk Henseende forøge Kuldegraden og dermed Fugtigheden — ja, med Hensyn til det sidste Punkt var det ærede Medlem enig med mig, men ikke i det første. Maa jeg herom sige, at Skovenes Indflydelse paa de klimatiske Forhold kan

rettest betegnes saaledes, at de moderere Temperaturen og til en vis Grad modvirke de store Temperatursvingninger, som kendes navnlig inde i Fastlandet langt fra Kysten. Nu er det en Kendsgerning, at i den kolde Aarstid ere Nedbøren og Regnmængden rigelige nok, medens Varme og Tørhed som Regel høre sammen; navnlig inde i Fastlandet, paa magre og tørre Sandjorder, lider man tidt under en lang varm og tør Periode. Her øve Skovene Indflydelse paa de klimatiske Forhold, idet de modvirke den stærke Varme, virke til at afkøle Luften, hvilket igen er en Betingelse for, at Skylagene kunne komme til at sænke sig og udgyde Regn, med andre Ord, at Nedbør kan finde Sted.

Det ærede Medlem fra Sorø bestred endvidere Rigtigheden af min Udtalelse om, at Sandheden som Regel ligger i Midten. Det ærede Medlem udtalte efter Fortrykket, som nu foreligger, at for ham laa Sandheden som Regel i Periferien, i Fløjene eller i Yderstandpunkterne. Men det fremgaar dog af det ærede Medlems Udtalelser, at han ogsaa nok kunde tænke sig Tilfælde, hvor Sandheden, det rigtige, nærmest laa i Midten. Maa jeg sige, at det, som jeg i denne Forbindelse nærmest har tænkt paa, var, at det, som af de fleste bliver erkendt for at være det rigtige, det, som altsaa er Mellemstandpunktet, har som Regel, naar der skal udrettes noget positivt, den største Evne til at samle Tilslutning til Gennemførelsen. Det ligger i, at Mellemstandpunkterne som Regel have Berøringspunkter med Yderstandpunkterne, i alt Fald have flere Berøringspunkter med samtlige Yderstandpunkter, end Yderstandpunkterne kunne tænkes at have med hinanden indbyrdes. Naar man desuagtet ser i praktisk Politik og praktisk Lovgivningsarbejde, at Yderstandpunkterne dog ved adskillige Lejligheder finde hinanden, saa behøver man som Regel ikke at gaa fejl, naar man gaar ud fra, at det altid er paa negative Omraader, hvor det gælder at hindre, at noget bliver gennemført.

Endelig udtalte det ærede Medlem fra Sorø angaaende mine Udtalelser om Distrikternes Størrelse, at man ikke saadan kunde sidde og dele Distrikterne her inde fra, og at det ogsaa maatte forudsættes, at Statsskovembedsmændene paa Øerne havde forholdsvis mere Arbejde end de Statsskovembedsmænd, der vare ansatte ved Skovene i Jylland. Deri er jeg for saa vidt enig med det ærede Medlem, og jeg har ogsaa omtalt dette Forhold, da jeg første